Ч. 271. Второк 25 (12) грудня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостнах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарні справи. — З ради державної. — Палата панів. — З Росиї.

З Відня доносять, що відмінно від первістного наміру палата послів має зібрати ся дня 3 січня 1907 о годині 3 по полудни а делеґациї дня 8 січня. Та справа була порушена оногди на конференциї провідників клюбів з п. Президентом міністрів бар. Беком. — Угорска делеґация на своїм повнім засіданю в пятницю ухвалила в загальній і подрібній дискусиї буджет міністерства заграничних справ і резолюцию референта. — Предсідатель субкомітету для войскових достав австрийскої делеґациї, Мервельдт, скликав засідане субкомітету на день 3 січня рано до Будапешту. — На засіданю промислової комісиї ухвалено розпочати сейчас наради над справозданєм субкомітету в справі забезпеченя ремісників при будові домів. Принято резолюцию взиваючу правительство до приспішеня акциї в справі обезпеченя ремісників на старість і на случай неспосібности до праці.

На засіданю палати послів дня 19 с. м. п. Абрагамович висказав правительству признане за заповіджене поліпшене долі урядників. Притім, в інтересі ще більшого поліпшеня биту урядників, п. Абрагамович промавляв за децентралізацию адміністрациї. Бесідник взивав також правительство, щоби прискорило полагоджене справи конґруп. Бесідник звертав увагу правительства на те, що в Галичині нема ані сліду того розвою промислу, про який згадував п. Міністер торговлі в промові виголошеній в промисловій раді. В звязи з підпиранєм промислу стоїть справа комунікаций. Треба передовсім звернути увагу на забуті приреченя що до будови каналів. Бесідник потерпає, що нова палата послів, як не буде мати нового реґуляміну, буде безплодна. На правительство спадає велика одвічальність за се, що перевело виборчу реформу без рівночасної реформи реґуляміну. Бесідник має довіре до теперішного правительства і тому буде голосувати за буджетовою провізориєю. — П. Штайнвендер промовляв зя системою ощадностий, против дальшої будови каналів, а за реґуляцию платні урядників і увільненєм їх від довгів, за загальним обезпеченєм на случай неспосібности до праці. Бесідник заявив ся рішучо за центральною касою союзною; голосувати буде за провізориєю. — П. ґр. Траутмансдорф, представитель німецкої великої посілости, заявив, що буде голосувати за буджетовою провізориєю тільки по тяжкій внутрішній борбі, бо не має довіря до правительства з причини переведеня виборчої реформи і боїти ся, що спір з Угорщиною закінчить ся некористно для Австриї. Бесідник заатакував дуже остро бар. Ґавча за те, що він силою накинув Австриї загальне голосоване в той спосіб, що в неконституцийний спосіб втягнув до акциї Корону. — П. др. Бакса заявив, що теперішне правительство несправедливе для ческого народу і тому сторонництво бесідника буде голосувати проти буджетової провізориї. П. Новотний домагав ся заснованя ческого університету в Берні. — На тім наради перервано.

На кінци засіданя відчитано нагле внесене пп. Ґесмана, Ґроса, Шустершица і тов. в справі зміни §. 5 осн. зак. о державній репрезентациї. Предложений проект закона звучить: „Число членів палати панів, покликаних досмертно цісарем, не може бути більше як 170 і не може бути менше як 150“. Нагле внесене жадає, щоби сей проект був трактований з всякими можливими реґуляміновими скороченями.

На слідуючім засіданю в дискусиї над другим читанєм буджетової провізориї забрав голос п. Міністер скарбу др. Коритовский і відповідаючи на ріжні закиди попередних бесідників, заявив вдоволене, що посли з більшої посілости висказали готовість старати ся о довіріє населеня і о вибір до нової палати. П.

Перший сніг.

(З польского — Ірини Мрововецкої).

(Конець).

— Чи ви мали намір, пане Г., сказати мені що приємного — спитала баронова з лукавою усьмішкою. — Коли так, то прошу висловити ся яснійше. Бо на таких загадочних бесідах я дуже мало розумію ся.

— Може з засади?

— Ні, лише задля недостачі вправи.

— Даруйте, але я вам не вірю.

— Чому ні? То цілковита правда! Яке було моє дотеперішне житє? Насамперед монастир, відтак село, а тепер муж. Гадаєте, що то добрі услівя до слуханя чемностий?

— Чи до тих услівий зачисляєте і вашого мужа?

— Очивидно і то до найвеселійших.

— Для нас противно — відозвав ся пан В. — Всі мужі то саме найсумнійші услівя нашого житя.

— Всі? — спитала сьміючи ся пані Мільда.—То добре сьвідчить о постійности мужчин.

— Так, гадаю о всіх, коли говорю до инших дам, а о однім, коли говорю до вас — відповів він тихійше.

Хоч при тім сумовито зітхнув, поглянув лиш мимоходом на лице своєї хорошої сусідки, а відтак знов вглядів ся наперед, немов би не міг досить надивити ся на живе личко баронової.

— Отже, як бачу, пане В., то ви гадаєте, що й до мене говорячи, треба дещо укривати? То непотрібна робота! Я не вихована в монастири і розумію всьо, о скілько треба.

Лагідний звичайно і звучний голос пані Мільди став ся при тих словах замітно острим.

— Я був би не гадав, що пані можуть бути такі злобні. Видко, що та прикмета чи радше хиба повстає лиш при стрічи двох хороших женщин, як блискавка при віткненю двох хмар.

Пан В. мав лиш мало успіху з своїм порівнанєм.

Пані Мільда поглянула лиш мимоходом напротив себе до тої, котру він назвав хорошою так як она.

— Ціла лялька — шепнула — і має не аби яку губу.

Тимчасом та лялька обертала свою головку то в один то в другий бік.

Але очи її сусідів слідили її безнастанно і дуже часто стрічали погляди з її синіх, сьміючих ся очий.

— Пійдете завтра на „Травіяту“, пані бароново?

— Ох ні! Але позавтра загляну на „Хорошу Єлену“. Я сама хотіла просити паню Л., аби супроводила мене, бо мужа не возьму з собою.

— Чи ви, люба кузино, і супротив инших мужчин такі строгі?

— Ах, що мене обходять инші мужчини! Доки я жию, не буду робити в тім напрямі ніяких проб.

При тих словах она лукаво усьміхнула ся і ямки на її рожевих лицях стали ще глубші.

— Добре! — шепнув молодий Тома, котрого посадили на кінци стола між двома повнолітними сусідками.

— Яку милу особу увели они; ті вічні обиди починали вже бути незвичайно млаві.

— Очивидно. Чейже не можна заедно любувати ся хорошою Мільдою, хоч то правда я ще не бачив тут красшої женщини.

— Що до крас не може ніхто рівняти ся з Мільдою.

— Правда, але лиш вечером при штучнім осьвітленю. Бачили ви її коли рано?

— А ви?

— Ні. Але можете полягати на тім, що говорю. Я ніколи не помиляю ся.

При горішнім кінци стола розмова ставала чим раз живійша. Баронова творила осередок всіх питань, відповідий і окликів. Єї уста ані на хвильку не втихали, она безнастанно жартувала, а її слухачі приймали ті жарти сьміхом. Мужчини знаменито бавили ся. Дами також сьміяли ся, аби показати, що їх займає розмова і що они так так само живі і остроумні як баронова.

Лише дві особи з цілого товариства були знуджені.

Одною був барон Бонті. Ціла розмова і весь сьміх не дотикали цілком его уха, немов би его відділювала яка стіна від окружаючого его крикливого сьвіта. Він глядів лиш на свій таріль і їв з цілої сили. Загальне признане, яким тішила ся его жена, збільшало у него лиш апетит.

Мінїстер обговорював відтак справу заснованя центральної каси союзної, санацию краєвих фінансів і заходи, які правительство поробило для економічного піднесеня Дальматиї. По тій промові палата ухвалила буджетову провізорию в другім і третім читаню, дальше закон о провізоричнім управильненю торговельних відносин з кількома заграничними державами, справу субвенциї на піднесенє дальматиньскої торговельної маринарки і кілька инших дрібнійших справ. По відчитаню впливів закрив президент засїданє, пожелавши послам веселих сьвят. Реченець слїдуючого засїданя буде поданий послам до відомости письменно.

Дня 20 с. м. відбуло ся засїданє палати панів. Відчитано впливи, між котрими було правительственне предложенє в справі „numerus clausus". Ґр. Франц Тун попросив о голос в формальній справі і поставив внесенє, щоби предложенє передати без першого читаня комісиї для виборчої реформи з порученєм, щоби до 24 годин здала устно справу. Рівночасно поставив бесїдник внесенє, щоби усунути з дневного порядку першу точку, т. є. справозданє комісиї о виборчій реформі, а то тому, що з ним тїсно вяже ся правительственне предложенє о „numerus clausus". Ті внесеня одноголосно принято, по чім переведено доповняючі вибори до комісиї для виборчої реформи на місце деяких уступивших членів. На тім замкнено засїданє. На слїдуючім засїданю палата панів по переведеній дискусиї ухвалила виборчу ординацию і подїл виборчих округів в змісті, ухваленім палатою послів, а відкинула в третім читаню плюральність. Голосованє над зміною основного закона о репрезентациї державній відложено до часу, коли палата послів ухвалить закон о числї членів іменованих цїсарем для палати панів.

Дня 21 с. м. появив ся в Петербурзї царский указ, розписуючий вибори до думи державної на день 19 лютого 1907. Той реченець не дотикає північного Кавказу, краю закавказкого і середної Азиї. Коли відбудуть ся вибори в тих краях, постановить пізнїйший указ. — З Тверу доносять, що передвчера убито там члена ради державної і бувшого київского ґенерал-ґубернатора ґр. Алексія Ігнатієва, в хвили, коли стояв при буфетї в домі зборів шляхти. Виновника, котрий хотів відобрати собі житє, зловлено. Убитий ґр. Ігнатієв звістний був в Росиї як один з найзагорільших реакционерів.

Новинки.

Львів, дня 24-го грудня 1906.

— **Іменованя.** Президия краєвої Дирекциї скарбу іменувала ад'юнктів технїчної контролї: Андрія Галиньского, Володимира Даниловича і Філярета Гладиловича контрольорами технїчної контролї скарбової в IX. клясї ранґи, а асистентів: Юлія Мацьоловского, Гервазия Дзюбиньского, Иос. Гроховальского і Альберта Халецкого ад'юнктами технїчної контролї скарбової в X. клясї ранґи.

— **Зміна назви урядників митових і знесенє подїлу урядів митових.** Найв. рішенєм з дня 16 падолиста с. р. знесено установлений розпорядженєм Мінїстерства фінансів з дня 25-го жовтня 1873 р. подїл урядів митових на висші уряди, головні і підуряди, а службові назви урядників митових змінено в слїдуючий спосіб: Дотеперішна назва: Практикант уряду митового, змінена на практикант митовий (цловий); асистент контрольний і асистент уряду митового в XI. кл. ранґи називають ся тепер асистентами митовими. Назва поборець митовий в XI. кл. ранґи лишає ся та сама. Управитель уряду митового, контрольор уряду митового і офіциял уряду митового в X. кл. ранґи називають ся тепер офіциялами митовими; касиер уряду митового, старший контрольор митовий, завідатель уряду митового, завідатель маґазинів митових і офіциял висшого уряду митового, всї в IX. клясї ранґи, називають ся тепер ревідентами митовими. Завідатель висшого уряду митового і контрольор висшого уряду митового, оба в VIII. клясї ранґи називають ся тепер інспекторами митовими, а дотеперішний віцедиректор висшого уряду митового в VII. кл. ранґи називає ся тепер старшим інспектором митовим.

— **Нові зелїзницї в Галичинї.** Як звістно, новий закон про льокальні зелїзницї признає Галичинї три нові зелїзничі шляхи, а то: Львів-Камінка-Стоянів, дальше Дрогобич-Трускавець і Мушина-Криниця, а крім того предложило правительство проект закона, котрий має єго уповажнити до виготовленя коштом 180.000 кор. подрібних проектів для зелїзничого шляху Ясло-Конечна. Що-до зелїзницї Львів-Стоянів зазначує правительство в мотивах потребу зелїзницї для широкої околицї, що тягне ся між шляхами Львів-Красне-Броди а Львів-Рава руска-Сокаль аж до російскої границї. Проектована зелїзниця буде важна не лише для льокального руху, але також для руху між Галичиною а Росиєю. Основний капітал обчислено на 11,300.000 корон, з того обіймає держава найвисше 4 міліони в первістних акциях, а решту покриють в значній части інтересенти, в остальній части позичка першеньства, ґарантована краєм. Зелїзничий шлях буде довгий на 82 кільометри. Вийде із стациї Львів-Підзамче, в північно-всхідній напрямі перейде ріку Полтву, дальше пійде через Ляшки муровані, Запитів, Ременів, Колодно, через потік Камінка до Камінки струмилової, звідки перейшовши Буг через Холоїв і Радехів до Стоянова. — Зелїзниця Дрогобич-Трускавець має коштувати 1,700.000 кор., з чого 850.000 облїґів першеньства, поручених краєм, або також порученої краєм гіпотечної позички, а 860.000 кор. акцийним товариством з обнятєм з боку держави первістних акций, побіч 100.000 кор. сподїваних від інтересентів. В будові тої зелїзницї держава інтересована безпосередно через салїни в Стебнику і полученєм з державними лїсами. Очевидно ходить тут передовсїм о продукцию нафти, земного воску, каінїту і т. п. та о жерельно-купелеве заведенє в Трускавци. Зелїзниця буде довга на 13 кільометрів. — Вкінци зелїзниця Мушина-Криниця, вимагає коштів 1,400.000 кор., з чого 750.000 кор. ґарантованої краєм позички, 100.000 кор. мають доставити інтересенти, а 550.000 кор. в первістних акциях обійме держава. Найважнїйшу економічну ролю відограє в тім випадку жерельно-купелеве заведенє Криниця, що єсть власностию держави.

— **Снїжні замети** навістили в сих днях майже цїлу Европу, наслідком чого в многих краях поперервана комунікация. Найбільше снїгу упало в Баварії, де треба було ужити аж войска до усуненя величезних заметий із зелїзничих шляхів.

Другою особою, що ще більше нудила ся, була панї Мільда.

По обідї обернув ся господар до пана В. і зробив єму закид:

— Чи ти мав нинї що лїпшого до дїла, що цїлком не розмавляв з Мільдою? Поглянь лиш, який квасний вид она робить.

— Дай менї спокій! Не люблю квасної печенї нї квасних женщин!

— Ти волиш женщини з перцем?

— Очевидно. Бо тодї не так скоро навкучають ся.

— Але ти так довго держав ся Мільди, чи она не була нїколи нудна.

— Ах, она менї все нагадувала — устрицї.

Поволи переходили мужчини до комнати для куреня, лише найвитревалїйші остали при дамах.

Тома сїв до фортепяна і заграв кілька акордів.

— Прошу, пане Тома, заспівайте нам що! — скрикнуло кілька пань.

— Нинї не можу, я цїлком захрип! — оправдував ся.

— Коли панї просять, не вільно відмавляти! — відозвала ся баронова. — А прочім хочете, аби вас більше просити? Добре! Отже прошу вас, пане Тома, заспівайте що для — мене!

— Для вас, ласкава панї? — відповів урадований. — Для вас... більше не міг нїчого сказати. По хвили додав:

— Для вас міг би я хиба заспівати: God save the queen!

— Нї! нї! — боронилась она. — Заспівайте радше щось з „Мініон" або з „Маскового балю".

І Тома співав. Бодай так виглядало. Бо отворив губу і чути було слова. Дами сьміяли ся. Але Тома в почутю свого знаня глядів скакуючи від одного лиця до другого, аж єго очі стрітили погляд Мільди, що стояла оперта о хіньску вазу як марморна статуя.

— Чому не мала би она бути хорошою і рано? — погадав собі. Але що не міг на то питанє відповісти, не розбирав тої річи дальше. Чейже пан В. розумів ся на тім і впевнював єго, що нїколи не помиляє ся.

— Пане С., будьте так добрі спитати, чи мій повіз вже заїхав.

— Вже? Алеж ласкава панї, ми на те не позволимо! Хочете довести нас до розпуки.

— Аби зробити бароновій приємність, вас потїшають? Нї, пане С., сховайте на другий раз всї ті хороші слова. Нинї не буду їх слухати, бо голова мене болить і я хотїла би спочити.

Всї мужчини вернули до сальону, аби попращати ся з панною Мільдою.

Лише Тома задержав ся на порозї і не міг рішити ся переступити єго. То дзвінкий сьміх баронової задержував єго.

— Панї були нинї дуже нелаcкаві — шепнув пан В., завиваючи голову Мільди білою плюшевою хусткою.

— Чому нинї так вчасно? — зітхнув пан Ц., запинаючи її плащ.

— Бо на дворі зимно — відповіла усьміхаючи ся.

— Справдї! Нинї так зимно як в січни — потвердив пан В. і подав їй рамя.

— Чи то та звістна Мільда, що в тутешнім товаристві має бути найкрасшою женщиною? — спитала баронова пана Ц., коли він вернув до сальону і приступив до її крісла.

— Так, так кажуть — відповів холодно.

— А ви не належите до єї обожателів?

— Перед усїм не видає ся она менї женщиною з чутєм, лише якоюсь статуєю.

— Але з мармору.

— Або з ґіпсу! — відповів сьміючи ся пан Ц. — На всякий спосіб без душі.

Між тим панї Мільда зійшла сходами на долину і завинула ся тїсно в свій плащ, бо на дворі було дуже студено.

Перед дверми ждав повіз, покритий так само як хідник і улиця тонкою верствою снїгу.

— Ах, перший снїг! Тому так зимно! — погадала собі дрожачи і всїла до воза.

Але дома в єї мешканю не було зимно. В сальонї палило ся ще в печи. На земли перед печию на диванї лежала лялька єї дочки з замкненими очима і спала, оперта головою о малу подушку.

На столї лежала отверта книжка і прибори до писаня.

Як здавало ся, проведено в тій комнатї нинїшний вечер при роботї серед веселої розмови і нїжних пестощів. Ще тепер наповнювало комнату немов би тепло родинного веселого житя.

Однако панї Мільда не відчувала ще нїчого, в єї серци було все ще холодно і пусто. Довго стояла перед зеркалом і розпустила своє буйне, темне волосе на мягкі плечі. Служниця вже давно пішла спати, бо панї Мільда не хотїла нїкого бачити. Нараз поглянула уважнїйше і скоро до зеркала.

Ледве здоймила бриляитову звізду з чола, як усьміх щез з єї лиця.

А посеред єї чорного волося залснїла тоненька, нїжна срібна ниточка, перша, але не послїдна.

При мигаючім сьвітлї сьвічки приглядала ся панї Мільда уважно срібним ниточкам і з терпким огірченєм і легко дрожачи шепнула як перед тим на улици:

— „Перший снїг!"

— **Кілько слів потреба?** Відповідь на то дає одна англійска газета, котра так каже: Здає ся, що англійскім мова має найбільше богатство слів; в англійскім словари „Standard Dictionary“ єсть 350.000 англійских і з'англізованих слів і висловів, але правда, що між ними знаходить ся також велике множество технічних назв. Розуміє ся, що в практичнім житю можна обійти ся з розмірно дуже маленькою частинкою того множества слів. Шекспір, котрий розпоряджав найбільшим богатством слів, ужив в своїх ділах лиш 16.000 слів, а Мільтон о половину менше, бо лиш 8.000. В нинішних часах висше образований чоловік уживає рідко більше як 3000 до 4000 слів. Менше образовані обходять ся засобом, котрий ледви переходить 500 слів, а в декотрих селах, положених в далеких від сьвіта закутинах, можна обійти ся й з 200 словами. Щоби можна читати газети і легкі книжки, вистане не більше як 2.000 слів.

— **Апостольос Маврогеніс**, послідний борець за свободу Греції з 1821 р. помер недавно тому в Атенах, доживши 114 літ. Маврогеніс родив ся в 1792 на острові Парос і мусів ще малим хлопятком втікати зі своїми родичами перед лютостию турецкого паші до Італії, де пізнійше учив ся на лікаря. Коли в Греції вибухла ворохобня против Турків, утворив він відділ з молодих Греків, що учили ся в Італії, та з Італіянців прихильних Грекам, станув на єго чолі і прибувши до Греції, поставив свій відділ під команду славного борця Кольокотроні, з котрим небавком дуже подружив ся і брав участь в єго борбах, між иншими й в стичці коло Дервані, де був тяжко зранений. Виличившись знову, завів він між повстанцями рід санітарної служби і так став ся основателем санітарної служби в пізнійшім грецкім войску. Коли відтак основано королівство Гелляс, зроблено єго шефом санітарної служби. Яко войсковий лікар служив він через 45 літ а відтак перейшов в стан спочинку. Від того часу займав ся наукою і писав розправи про віспу. В послідних роках жалував ся на то, що кожде грецке правительство єсть байдужне супротив него. Також і з політикою новійших часів не міг погодити ся; для него були добрі часи лиш тоді, коли вела ся борба за свободу і коли панував король Отто та єго жена Амалія.

— **В запльомбованім ваґоні з ґрисом** в студени і голоді задумав молодий паробчак Антін Пецух з Гринева коло Яричева дістати ся дешевим способом до Відня. Про сю наміренy подорож дотепного Пецуха так доносять тепер з Моравскої Острави. Дня 1 грудня с.р. зачули робітники на стациї товаровій в Моравскій Остраві якесь голосне пукане, походяче з замкненого і запльомбованого воза товарового, котрий в Судовій Вишни в Галичині набрав ґрис з призначенем до якоїсь стациї на пруским Шлеску і задлятого ваґон той відчепили в Моравскій Остраві. Коли пукане у возі не втихало, здоймлено з ваґона пльомби в присутности комісиї і отворено двері, а у ваґоні показав ся виниділий, перепуджений і змерзлий паробчак.

Коли єго спитали, звідки він взяв ся в запльомбованім ваґоні, розповів він, що ще дня 27 падолиста о 6 год. рано дав ся замкнути у ваґоні з ґрисом, бо довідав ся, що той ваґон їде до Відня, а він хотів тим способом туди заїхати. Дальше розповів він хто він і звідки родом. Пецуха віддали тоді поліції в Моравскій Остраві, звідки він, однак по якімсь часі втік і щез без сліду, та й доси не знати, де подів ся. Так їхав той бідачисько пять днів в холоді і голоді і був би їхав може ще дальше, хоч і не до Відня, як би не то, що вже голод так єму став докучати, що не міг витримати і длятого зачав пукати в Моравскій Остраві, щоби попросити о воду.

— **„Капітанови“ з Кепеніґ** — як тепер доносять з Берлина — не зле веде ся в арешті, а сьвіт все ще не може забути про него. В карнім заведеню Теґель, де єго приміщено, дали єму роботу в шевскім варстаті та не можуть собі єго нахвалити, кажуть, що єго поведенє єсть взірцеве. Директор заведеня єсть з єго роботи дуже вдоволений. Фойґт сам каже, що єму тепер далеко ліпше, як було перед „кепеніцкою штукою“, коли то єго гонили з одного місця на друге. Він має надію на помилуванє. Доси призбирано вже для него 5 тисячів марок, а все ще надходять для него всілякі пакунки і гроші. Також богато навіть високо поставлених людий заходить ся коло того, щоби вистарати ся для Фойґта помилуваня, причім вказують на то, що єго вигнанє з Мекленбурґа було незаконне. Дотичну просьбу обовязало ся підписати богато високо поставлених осіб.

— **Дрібні вісти.** В Мізуни старім (повіт Долина) і в Дорнфельді (повіт Львів) заводить ся з днем 1 січня 1907 складницю почтову зі звичайним кругом діланя. — В шинку при ул. Ґродзіцких пробив вчера пяний вояк дівчину повійницю, Марию Нужду, баґнетом в живіт а другого вояка з 30 полку піхоти зранив небезпечно в плечі. Обох зранених відвезено до шпиталю. — Полициян зранив шаблею в лице рядового 80 полку піхоти, Теодора Любого, котрий замахнув ся на него з добутим баґнетом за то, що поліциян насварив на него і загрозив арештованем, побачивши, що Любий зачіпає пані на улици.

— **Також побожний.** На хорі церкви СС. Василиянок при ул. Зибликевича у Львові знайдено якогось чоловіка, котрий дав ся там замкнути. Поліция пізнала в нім нотованого злопія Івана Нартеуса, котрий оправдував ся тим, що єго бере така манія побожности, що не може тоді вийти, коли церков замикають.

— **Дивний обіжник** видав київский поліцмайстер. На основі пастирского листу київского митрополита Флявіяна поліцмайстер заборонив впускати сьвящеників до театрів.

† **Померли:** Ярослав Леонид Ніжанковский, урядник товариства взаїмних обезпечень „Дністер“, у Львові, дня 17 с. м. в 36-ім році житя; — Іван Рудницкий, нотар в Бережанах, член руских товариств, великий приятель молодежи, в пятницю, дня 21 с. м., в 51-ім році житя; — Петро Зарицкий, вислужений учитель гімназиї, в Милошовичах коло Львова.

Телеґрами.

Відень 24 грудня. Є. Вел. Цісар виїхав вчера по полудни до Вальзе, де перебуде через сьвята у Архікн. Франца Сальватора.

Відень 24 грудня. Недавно тому відбула ся під проводом міністра рільництва анкета з участию заступників промисловців, замешкалих в сторонах, де знаходять ся ліси і маєтности скарбові. Обговорювано бажаня промисловців, котрі в виду щораз більшої конкуренциї заграничної домагали ся забезпеченя що до доставы їм материялу деревляного та ревізиї звичаїв при продажи дерева з лісів державних. Міністерство рільництва увзглядняло в обох напрямах бажаня промисловців.

Берлин 24 грудня. Nordd. Allg. Ztg. навязуючи до звістних споминів кн. Гогенлього, в котрих в неоголошеній доси части говорить ся також про якийсь дарунок в сумі пів міліона франків, висланий німецким правительством папі Льву XIII, доказує, що о такім дарунку не може бути й бесіди. Правдою єсть лиш то, що підчас ювилею пом. папи відповідно до принятого звичаю вислано папі дарунок в формі артистично виконаного предмету.

Петербург 24 грудня. Тайним аґентам поліциї удало ся викрити заговір войсковий, маючий на цили позискати армію для цілий революцийних. Ворохобня в Свеаборзі і Кронштадті мала бути ділом тої орґанізациї.

Харків 24 грудня. До ремісника Василєва приніс хлопець знайдену на улицю коробку. Коли Василєв в присутности дітий відкручував шрубку, настав вибух, від котрого згинув Василєв і двоє дітий а трое дітий єсть зранених.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави руської, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_5$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави руської, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачова
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^1/_5$ до $^{30}/_9$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави руської
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачова, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білете, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).